

El blues en aquest estat de la costa oest americana té una història i un desenvolupament totalment diferent al dels altres estats surenys tractats en anteriors quaderns com Mississipi, Tennessee o Texas; en primer lloc perquè va començar molt més tard, al voltant dels anys 40 aproximadament, per una raó molt evident: a Califòrnia no hi havia població de color fins al començament de la segona guerra mundial, quan les indústries bèliques i del ferrocarril (South Pacific Railroad) van començar a enviar centenars de treballadors bàsicament de color, d'altres estats del sud, principalment de Texas; això explicaria el fet de que el blues californià tingui un estil més suau i relaxat, doncs el músic ja no reflectien en la seva música el patiment de la esgotadora feina als camps i a les plantacions de cotò; per una altra banda el blues, que fins ara havia estat controlat i enregistrar per un grup reduït de companyies discogràfiques grans, ara, amb les possibilitats que un estat com Califòrnia podia oferir, començaven a aparèixer una gran quantitat de petits segells de gravació, alguns dels quals eren propietat de "negres"; això va fer que, amb el temps, aquest blues que fins ara havia estat catalogat com a "race music" (música racial, es a dir: per i per a

Quadern de blues Califòrnia

Jordi Aznar

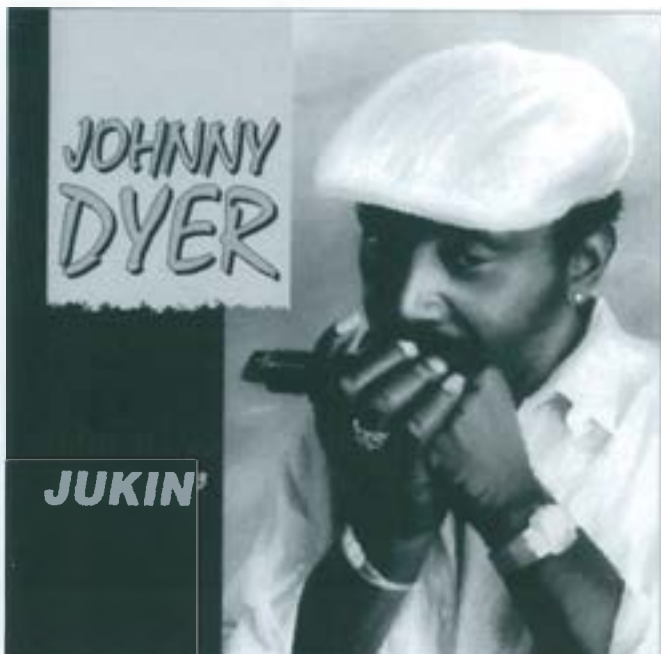
negres) evolucionés cap al denominat Rhythm&Blues, on les audiències blanques començaven a ser importants doncs ja es podia escoltar a les emissores de ràdio de més ampli abast.

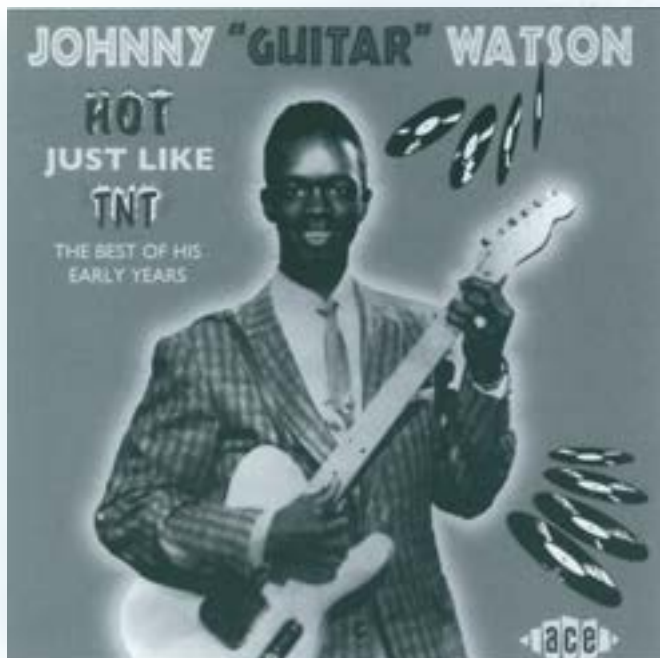
Aquestes inmensos possibilitats que oferia aquest lloc artística i econòmicament parlant, no van passar despercebudes, com és lògic, per a una gran majoria de bluesmen, principalment texans, que no van dubtar en absolut emigrar cap a Califòrnia, uns per establir-se definitivament allà, d'altres per alternar els dos llocs: actuant de forma continuada als clubs de Texas i realitzant gravacions discogràfiques a l'estat californià; és per aquesta raó que el blues de Califòrnia ha estat considerat com una continuació del blues texà.

Podem observar dos focus d'atenció principals en el blues de Califòrnia: **Los Angeles** i la seva zona d'influència, principalment **Hollywood**, per un cantó i **San Francisco** i **Oakland**, per l'altre; pel que fa referència a les característiques de cada un d'ells podem dir que si a Los Angeles el blues tenia un caire més suau i baladista, concentrat en clubs de moda i molt "chic", personalitzats per músics com **Nat King Cole** o **Charles Brown**, a San Francisco aquest blues era molt més autèntic i fidel al seus orígens.

En general, però, es pot afirmar que el blues californià es caracteritza per la dolçor dels seus instruments i que a vegades s'acosta força al Jazz, en un intent de demostrar les agradables sensacions de viure en un estat privilegiat com aquest.

En quant a noms podem parlar d'una primera generació de bluesmen més o menys coneguts, com a exponents d'aquest tipus de blues com serien: **Floyd Dixon**, nascut l'any 1929, excel·lent cantant i pianista influenciat per músics com Charles Brown i Amos Milburn, amb força èxit als anys 70, quan el públic europeu el va descobrir; **Joe Liggins**(1920), també era cantant i pianista, va compondre dos dels temes de més èxit a finals del 40 i principis dels 50: **Honeydripper** i **Pink Champagne**; **T.V.Slim** (Oscar Wills), nascut el 1916, cantant, guitarrista,

violinista i productor; va compondre un gran tema d'èxit: **Flatfoot Sam**; **Roy Hawkins**, un personatge molt especial del blues californià, inspirat en Jimmy Whitherspoon, autor d'un tema de gran èxit anomenat **The Thrill is gone**, popularitzat per B.B. King l'any 1969; **Lloyd Glenn**, nascut el 1909, pianista que combinava el blues amb el jazz; **Little Willie Littlefield** (1931), també pianista i autor del llegendari tema anomenat **Kansas City**, tot un standard del blues i del rock; el conegudíssim **Johnny "guitar" Watson**, gran cantant i guitarrista que va variar el seu estil cap al soul i el funky, aconseguint molta més popularitat i vendes milionàries; **T-Bone Walker**, que ja el vem anomenar com a llegenda del blues texà en l'anterior quadern, també va tenir una destacada presència com a músic a Califòrnia així com el gran guitarrista **Lowell Fulson**.

Cap als anys 60 trobariem una segona generació de músics i que son o han estat autèntiques figures del blues a Califòrnia: **Paul Butterfield**, cantant i

armonicista, malauradament ja desaparegut, doncs per la seva banda van desfilars una gran quantitat de músics de reconegut prestigi com **Elvin Bishop**, **Sam Lay** o **Mike Bloomfield**, per citar-ne només uns quants; **Johnny Dyer**, un extraordinari armonicista reclamat per moltíssims músics a l'hora d'entrar en un estudi; **Katie Webster**, un altre exemple de músic nascut a Texas però clarament relacionat amb Califòrnia musicalment parlant; es tracta de la millor pianista de blues i boogie woogie de tots els temps i seria l'equivalent femení al gran Muddy Waters; **Rod Piazza**, la referència actual per la que es valoren tots els altres armonicistes; va començar amb un grup anomenat **Bacon Fat**, durant l'època hippy i actualment toca amb la seva pròpia banda, els **Mighty Flyers**, on destaca de forma espectacular la seva dona, **Honey Alexander**, als teclats i que està considerada una mica com la successora de la gran Katie Webster citada anteriorment; **James Harman**,

cantant i armonicista, la seva banda ha estat tota una escola per la que han passat tota una sèrie de músics, bàsicament guitarristes d'un nivell altíssim com poden ser **Hollywood Fats**, **Junior Watson** i **Kid Ramos**, que son el punt de referència absolut de qualsevol músic de blues de la zona amb certes pretensions de tocar una guitarra; **William Clarke**, el millor armonicista de l'estat fins a la seva inesperada mort ara fa uns tres anys aproximadament.

Finalment, com a última generació de bluesmen d'aquest estat podríem destacar un trio, naturals de San Diego, anomenats **The Paladins**, amb el seu líder al capdavant **Dave Gonzales**, guitarrista d'un nivell impressionant, però amb un estil bastant més rock, sobretot en les seves últimes gravacions; i **Tommy Castro**, guitarrista de San Francisco que últimament i gràcies als seus darrers treballs enregistrats s'ha guanyat els més grans elogis per part de la crítica especialitzada.

RIBAS
OPTICS

AL VOSTRE
SERVEI
DES DE 1945

Via Massagué, 32 - Tel. 93 725 13 36
Rambla, 41 - Tel. 93 725 99 67
08202 SABADELL

PEIX i MARISC
J. BARBERÁ

Tels. 93 714 52 87 - 93 714 55 40
Castellar del Vallès

RESTAURANT
cuina de mercat

Can Jèu

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91